

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดเชียงใหม่

พ.ศ. ๒๕๑๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๓

เป็นปีที่ ๒๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา

คดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่ เรียกชื่อว่า “สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดเชียงใหม่” และให้เปิดดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๔ ให้สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดเชียงใหม่ มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดเชียงใหม่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ได้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่ขึ้นแล้ว สมควรที่จะจัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กชั้่นในจังหวัดเชียงใหม่ด้วย แต่การจัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กชั้่น ณ ที่ใดและมีเขตอำนาจเพียงใด นั้น มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้